

Rapport för diskussion

Ledningsorganisation avseende ämneslärarutbildning Högskolan Kristianstad – Lunds universitet

Bakgrund

Lunds universitet (LU) och Högskolan Kristianstad (HKr) har beslutat att gemensamt utveckla ämneslärarutbildning. Som projektledare för att utveckla gemensam lärarutbildning har utsetts Lars Haikola, LU, och Henrik Svensson, HKr. Dessa har getts i uppdrag att:

- För lärosätets räkning samordna arbetet med ny lärarutbildning
- Följa och informera om lärarutbildningsbetänkandets arbete
- Föreslå utbildningsplan för lärarutbildningsprogram och därmed svara för organisation av arbetsgrupper för framtagande av underlag för utbildningens innehåll, organisation och ledning
- Ansvara för underlag till validering enligt LUs rutiner (endast LU)
- Utarbeta underlag för ansökan om examensrätt.

(LU beslut 071213, Dnr RÅ 2007/88 samt beslut 080626, Dnr RÅ 2008/86. HKr beslut 081001, Dnr 059/08)

I det visionsdokument som fastställts av projektledning och referensgrupp framgår som ett mål att genomföra en *mellan lärosätena integrerad lärarutbildning* vilket innebär att

- Utvecklingen av lärarutbildningen ska ske gemensamt.
- Vid genomförandet av utbildningen ska de lärare och den kompetens som behövs hämtas från det lärosäte där kvaliteten inom resp. område är störst.
- Forskning och forskarutbildning av relevans för lärarutbildningen ska utvecklas och genomföras gemensamt.

Detta ställer särskilda krav på ledningsorganisationen för den gemensamma ämneslärarutbildningen.

Uppdrag

Projektledningen har gett en särskild arbetsgrupp i uppdrag till att utreda och ge förslag till hur ledningsorganisationen för en gemensam lärarutbildning kan utformas. Förslaget ska omfatta

- Beslutsgång vid inrättande av styrorgan
- Styrorgan - styrelse/nämnd
- Sammansättning
- Arbetsuppgifter och mandat
- Mandatperiod
- Relation till lärosätenas övriga styrorgan
- Övriga aspekter av styrning av gemensam lärarutbildning som uppdraget påkallar.

Det finns behov av en ledningsorganisation dels för genomförandet av utbildningen från 2011, dels under den fortsatta planeringsfasen 2010 - 2011. Arbetsgruppens resultat kan redovisas antingen som ett samlat förslag avseende den långsiktiga lösningen som anpassas interimistiskt för övergångslösningen eller som ett förslag till långsiktig lösning och ett annat förslag till interimistisk lösning.

Arbetsgruppen har bestått av

Förvaltningschef Ann Cederberg, HKr
Sektionschef Håkan Pihl, HKr
Sektionschef Susanne Kristensson, LU
Professor Anders Persson, LU
Projektledarna har biträtt arbetsgruppen.

Arbetsgruppen har sammanträtt vid fem tillfällen.

Arbetsgruppen har engagerat Lars Ekholm (f d universitetsdirektör vid KI och generalsekreterare vid SUHF) och Leif Lindfors (f d universitetsdirektör vid SU) för att 1) analysera de författningsmässiga problem som är förknippade med att två lärosäten samverkar i gemensam utbildning och 2) visa hur liknande frågor lösts vid andra svenska lärosäten. I ett tilläggsuppdrag har Ekholm och Lindfors utrett 3) hur en ledningsorganisation för gemensam ämneslärutbildning HKr – LU kan utformas. Ekholm och Lindfors har redovisat dessa uppdrag i två rapporter (bilagor). Ekholm och Lindfors har medverkat i två av arbetsgruppens möten.

Lärarytbildningens ledning – den lärosätetsinterna frågan

En väsentlig del av utmaningen med ledning av lärarytbildning är lärosätetsintern och delas med alla högskolor. Huvuddelen av utbildningen av ämneslärare har av tradition genomförts på universiteten medan den praktiskt-pedagogiska delen organiserats inom lärarytthögskolor eller seminarier. Med 1977 års högskolereform integrerades de tidigare självständiga lärarytthögskolorna i den samlade högskolan och all lärarytthögrbildning gavs efterhand en gemensam struktur. Lärarytthögrbildning, fr a ämneslärutbildning, spänner över flera fakulteter vilket skapar problem i universitet som organiseras som linjeorganisationer. Även lärosäten som saknar fakultetsorganisation har motsvarande problem. Bara de lärosäten som har en så stor andel av sin verksamhet inom lärarytthögrbildningen att det kan formeras en särskild arbetsorganisation helt efter lärarytthögrbildningens behov kan anses problemfria avseende ledningen. Till denna kategori hörde och hör LHS, MaH och HKr. Vid införandet av 2001 års lärarexamen, som sammanförde åtta olika lärarexamina till en, infördes som lagstadgat krav ett *särskilt organ* för att leda all lärarytthögrbildning vid lärosätet. Detta stadgas sedan 2002 i HL 2 kap 5a§.

HKr har inrättat ett särskilt organ i Nämnden för utbildningsvetenskap (NU). LU har i skrivelse till regeringen 030127 anhållit om att få nyttja en befintlig styrelse som särskilt organ för musiklärarytthögrbildningen. Regeringen har inte svarat på framställan men denna styrelse gäller de facto.

HSV genomförde 2007 en särskild granskning av högskolornas hantering av särskilt organ (*Högskolornas särskilda organ för lärarytthögrbildning – deras ansvar och befogenheter*, Rapport 2007:47R). Rapporten beskriver och analyserar de problem som uppstår med att hålla samman och leda ett stort utbildnings- och forskningsområde som spänner över flera fakulteter.

LU är organiserat i åtta fakulteter/områden varav fyra är tydligt involverade i ämneslärutbildning (S, N, HT, K) och ytterligare två är delvis involverade (LTH, EHL). Det finns en spänning mellan LUs linjeorganisation och en samlad ledning av ämneslärutbildningen. Vid HKr är frågan något mindre komplex, men det uppstår avgränsningsproblem mot grundlärarytthögrbildningen vid HKr. HKr har ansökt om forskarutbildningsrättigheter i utbildningsvetenskap . Om ansökan beviljas kommer kraven på ledningsorganisation att vara desamma som vid LU. Beslut om examensrättigheter förväntas vid halvårsskiftet.

I propositionen Bäst i klassen (prop 2009/10:89) föreslås att kravet på särskilt organ ska utgå ur HL och att det ska överlätas åt resp. lärosäte att besluta om ledningsorganisation för lärarytthögrbildningen. Förslaget att slopa kravet på särskilt organ innebär ej att behoven av sammanhållna ledning minskar.

I den s. k. autonomipropositionen (Förslag till ökad organisatorisk frihet för statliga universitet och högskolor, m.m. U2010/222/UH) föreslås att de delar i HL och HF som ger föreskrifter om högskolors inre organisation och ledning tas bort. Därmed försvinner t ex regleringar om fakultetsnämnder. Osäkerheten om hur lärarytthögrbildning bör ledas ökar med förslaget.

Med ett borttaget krav på särskilt organ kan man förutse att lärosätena ersätter detta med fakultetsnämndsliknande organ. Om även krav på fakultetsnämnd försvinner blir det oklart hur ledningen av lärarutbildning och utbildningsvetenskap ska organiseras. Vi förutsätter att LU och HKr kommer att inrätta fakultetsnämndsliknande organ i det fall propositionens förslag genomföres.

Förslag, Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap – en beställarnämnd

Flera lärosäten löser idag ledningsfrågan genom att upprätta en fakultetsnämnd med uppgift att beställa utbildning och forskning inom ansvarsområdet. Ex på sådana lärosäten är HH, LiU, UmU, ÖU, Lnu. *Vi föreslår att den för HKr och LU gemensamma ämneslärarutbildningen styrs av en nämnd med beställarkaraktär.* Nämnden – förslagsvis kallad Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap ges det sammanhållna ansvaret för organisation, ledning, drift och kvalitet i ämneslärarutbildning samt den därtill knutna forskningen och forskarutbildningen vid HKr och LU. En nämnd av beställarkaraktär passar väl för ett samarbete mellan två lärosäten där båda lärosätenas kompetenser ska utnyttjas. Möjligheten att reellt välja och beställa utbildning är större när mer än ett lärosäte ingår i samarbetet. LU är ett brett universitet med kompetenser för lärarutbildning inom de flesta fakultetsområden. Med en beställarnämnd stimuleras institutioner och andra operativa enheter att delta i ett nytt och vitalt utbildningsområde. *Det är väsentligt att hela universitetet och alla dess kompetenser engageras i ämneslärarutbildningen.* Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap tilldelas ett särskilt övergripande ansvar men utförandet av utbildningen måste inbegripa universitetets och högskolans samlade resurser.

I beställarkaraktären ligger att denna fakultetsnämnd inte "äger" några institutioner. All operativ verksamhet, utbildning och forskning, beställs från institutioner (motsv) inom LU och HKr. Det förutsätts att lärarutbildningen styrs av unika utbildnings- och kursplaner och därmed ej inkräktar på andra fakulteters ansvarsområden. (Alltså – kursplan i Svenska hanteras av område HT medan kursplan i Svenska med didaktisk inriktning hanteras av Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap. Särskild uppmärksamhet måste ägnas denna fråga vad gäller ämneslärarutbildning benämnd kompletterande pedagogisk utbildning.)

Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap ges det samlade ansvaret för

- Att organisera, leda, utveckla och kvalitetssäkra ämneslärarutbildning vid LU och HKr.
- Att organisera, leda, utveckla och kvalitetssäkra forskning och utbildning på forskarnivå inom ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap.
- Att samverka med det omgivande nationella och internationella samhället inom ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap.
- Uppdragen ska genomföras genom samordning och utnyttjande av resurser inom alla LUs fakulteter och inom HKr.

Nämndens uppgifter är att

- Besluta om utbildningsplaner och kursplaner på grund-, avancerad och forskarnivå avseende ämneslärarutbildning
- Fastställa uppdrag för de institutioner (motsv) som ska genomföra utbildningsuppdrag inom ämneslärarutbildningen. Uppdraget innebär bl a
 - Kravspecifikation och beställning av kurser
 - Tilldelning av medel för genomförande av utbildning
 - Dimensionering
 - Beslut om ortsförläggning
- Ansvara för kvalitet, utvärdering och uppföljning av ämneslärarutbildningen
- Fördela medel för forskning och utbildning på forskarnivå inom ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap
- Initiera och utveckla forskning inom utbildningsvetenskap, särskilt forskning med relevans för ämneslärarutbildning

- Ansvara för kvaliteten, utvärdering och uppföljning av forskning inom ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap vid LU och HKr
- Samordna utbildning på forskarnivå inom ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap vid LU och HKr
- Ansvara för att utveckla en god samverkan med det omgivande samhället, fr a inom skola och utbildning i regionen, men även nationellt och internationellt
- Genomföra omvärldsanalyser.

Not Grundlärarutbildningen vid HKr har liknande behov av att upprätta en lednings- och forskningsorganisation. Relationen mellan en sådan organisation och Nämnden för ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap måste utredas ytterligare.

Formell status hos Nämnden för ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap och relation till övriga ledningsorgan.

Ledningsorganet för ämneslärutbildning bör ges status som fakultetsnämnd. När särskilt organ tillskapades i HL anförde riksdagen som skäl att det krävs tydliga mandat för att samla ledningen över organisatoriska gränser. Sakskalet för en samlad ledning kvarstår. Det tydligaste ledningsorganet av utbildning och forskning består av fakultetsnämnden.

De formella förutsättningarna för ledningsorgan är olika för lärosätena då LU utgör universitet medan HKr är en högskola. Nämnden för ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap bör likställas med fakultetsnämnd och inom LU verka vid sidan om områdesstyrelser. Vid HKr bör Nämnden för ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap lyda direkt under högskolestyrelsen.

LU kan idag inrätta en ny fakultetsnämnd enl HL 2 kap 2 §. Detta innebär att LU inrättar ett nytt område i sin organisationsplan. Detta är den enklaste lösningen för LU. Att inrätta en annan typ av ledningsorgan kräver större ingrepp i gällande beslutsordning. En möjlig lösning är att nyttja 10-e området men det är olämpligt att bedriva en så stor operativ verksamhet som lärutbildning i denna organisation. En annan möjlig lösning är att förlägga ledningsorganet till en befintlig fakultetsnämnd men detta är tveksamt då flera fakultetsnämnder är involverade i ämneslärutbildningen.

HKr kan inrätta en nämnd för ämneslärutbildningen, (och en för grundlärutbildningen). Som ovan angetts ändras förutsättningarna för HKr om högskolan ges rätt att examinera för doktorsexamen i utbildningsvetenskap. Om examensrättigheter beviljas ska detta vara en fakultetsnämnd. Det finns inget hinder för HKr att införa en nämnd med samma krav som på fakultetsnämnd oavsett examensrättigheter. Vi föreslår att så sker.

Som ovan anförts finns idag en betydande oklarhet om hur den inre organisationen av lärosäten kommer att regleras nationellt. I det fall HL och HF ändras förutsätter vi att fakultetsnämndliknande organ införes lokalt och föreslår att Nämnden för ämneslärutbildning/utbildningsvetenskap ges sådan status men med uppgifter av enbart beställarkaraktär.

Antal ledningsorgan

HKr avser att ge utbildning både mot grundlärarexamen och mot ämneslärarexamen. Grundlärarutbildning utgör $\frac{3}{4}$ av HKrs lärutbildning. Det är enbart kring ämneslärutbildning som lärosätena samarbetar. HKr måste upprätta en ledningsorganisation också för grundlärutbildningen. LU bedriver en musiklärutbildning vid Musikhögskolan i Malmö som i propositionen Bäst i klassen klassificeras som en delmängd av ämneslärarexamen men som i väsentliga avseenden har en egen profil och organisation. Också andra utbildningar, inriktningar och examina inom lärutbildning kan bli aktuella vid HKr och LU. Detta aktualiserar frågan om hur många ledningsorgan som bör inrättas.

Behovet av sammanhållen ledning av lärutbildning talar för att LU och HKr bör eftersträva att inrätta *ett* ledningsorgan för all lärutbildning. För detta talar också enkelhetsskäl. I dagens praxis beträffande hur många fakultetsnämnder som inrättas vid ett lärosäte råder stor restriktivitet, dvs det inrättas få

fakultetsnämnder som därför spänner över flera kunskapsområden. Det är uteslutet att LU skulle inrätta mer än en fakultetsnämnd i utbildningsvetenskap. Om det lagstadgade kravet på fakultetsnämnd försvinner öppnas möjligheterna för flera ledningsorgan något.

Det finns också skäl som talar för flera ledningsorgan. HKr har behov av ett särskilt ledningsorgan för grundlärautbildningen. Detta är en stor verksamhet som enbart kommer att bedrivas vid HKr. På liknande sätt har LU en musikleärautbildning som hittills styrts av ett eget ledningsorgan. Musikleärautbildningen utgör också i väsentliga delar en annorlunda verksamhet. Mot flera och därmed smala ledningsorgan talar att de operativa enheterna kan bli alltför starkt beroende av en enda nämnd och om de operativa enheterna istället har flera nämnder som ger dem uppdrag så finns risk för olika riktningsskiften och skillnader i rutiner som skapar merarbete.

Vi utgår ifrån att grundlärautbildningen vid HKr ska ledas av en egen nämnd och att den ovan föreslagna Nämnden för ämneslärautbildning/utbildningsvetenskap enbart ansvarar för ämnesläraexamen. Frågan om särskild nämnd för musikleäraexamen bör avgöras först efter det att de regelmässiga förutsättningarna från proposition, lag och förordning föreligger. Olika nämnder kommer att behandla många gemensamma frågor och de operativa enheterna måste ha liknande styr signaler. Samsyn mellan nämnderna måste under alla omständigheter tillskapas, t ex genom personalunioner i nämnderna. Samordning av forskningsfrågor mellan en Grundlärautbildning och Nämnden för ämneslärautbildning/utbildningsvetenskap är en betydande fråga.

Lärautbildningens ledning – det lärosätetsövergripande

Svensk förvaltningsrätt tillåter inte två myndigheter att fatta gemensamma beslut. Den tillåter heller ej att en myndighet delegerar uppgifter till organ utanför myndigheten. Ett samarbete mellan LU och HKr i en gemensam ämneslärautbildning är därför behäftat med betydande problem. Det måste klargöras vid vilket lärosäte som myndighetsuppgifterna genomförs. Dessa är förknippade med antagning, utbildning och examination. Beträffande examina så har statsmakterna nyligen infört möjligheten att utfärda gemensamma examina (joint degrees). Denna möjlighet bör nyttjas för den gemensamma ämnesläraexamen. Utöver myndighetsuppgifterna finns ett stort antal organisatoriska, praktiska och kvalitetsmässiga utbildnings- och forskningsfrågor som måste behandlas gemensamt.

Trots att det, i formell mening, inte är möjligt att genomföra gemensam utbildning mellan svenska lärosäten så sker detta i betydande utsträckning. Inom högskolan har olika samverkansformer utvecklats under de senaste decennierna. Lars Ekholm och Leif Lindfors har i sin rapport 090930 visat exempel på hur lärosäten organiserat sitt samarbete över myndighetsgränserna. Utredarna visar att det finns ett flertal möjliga lösningar. Alla lösningar visar ett gemensamt drag - de fungerar så länge parterna vill samarbeta, men ej längre.

I sin andra rapport 091026 ger utredarna förslag till gemensam ledningsorganisation i två varianter – ett formellt samarbetsorgan och ett informellt samarbetsorgan. Vi bedömer att komplexiteten i ämneslärautbildningen kräver en formellt instiftad ledningsorganisation. Den ledningsorganisation vi föreslår har ovan beskrivits i form av en beställarorganisation. Denna organisation måste tillskapas både för varje lärosäte för sig, så att myndighetsfunktionen kan upprätthållas, och dessutom för den samverkande organisationen. Förslaget utgår ifrån att en fakultetsnämndsliknande beslutsstruktur kommer att gälla på lärosätena, antingen denna är nationellt eller lokalt beslutad.

Vi förutsätter att både LU och HKr vill inrätta ett ledningsorgan av fakultetsnämndsliknande karaktär också för ämneslärautbildningen. Detta medför att en majoritet av ledamöterna ska vara vetenskapligt kompetenta personer (ej nödvändigtvis lärare). Vi förutsätter att det idag gällande kravet på särskilt organ – att det ska ha en majoritet av lärare (oavsett vetenskaplig kompetens) – ej kommer att gälla. Dagens HF anger att studenterna har rätt att vara representerade med tre ledamöter i fakultetsnämnd. I förslaget till autonomiproposition anges att detta *bör* vara det normala också i framtiden.

Bestämmelserna om fakultetsnämnd, och dagens särskilda organ, ger vissa möjligheter att utnyttja det ena lärosätets lärare som externa representanter vid det andra lärosätet och vice versa. En sådan konstruktion

skulle begränsa storleken på det gemensamma organet och göra samverkan mer intim. Det är dock ej klart om det är formellt möjligt att tillfredsställa alla krav på sammansättning av fakultetsnämnd genom en sådan konstruktion. Denna konstruktion har en principiell svaghet i att samma person kommer att fatta beslut för två olika myndigheter. Den har också en svaghet i att de externa ledamöterna ej blir "äkta" representanter från fältet (skolor, kommuner), vilket vi vill eftersträva av kvalitetsskäl.

Vi föreslår istället att Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap skapas genom en agglutination av en lundanämnd och en kristianstadsnämnd. Svagheten i denna konstruktion är att storleken med automatik blir betydande.

Sammansättningen bör likna en fakultetsnämnd enl HL 2 kap 6 §. Mandatperioden bör vara tre år. NUV bör tillsättas av resp. rektor efter val som liknar fakultetsnämndens villkor enl HF 3 kap 3 §.

Förslag:

LU	Hkr
5 disp. lärare	5 disp. lärare
1 ej disp. lärare	1 ej disp. lärare
3 stud	3 stud
1 extern ledamot disp	1 extern ledamot disp
1 extern ledamot, ej disp	1 extern ledamot, ej disp

Summa 22 ledamöter.

Förslaget kan varieras. Ett krav är att nämnderna var för sig och agglutinerat har en majoritet av disputerade personer. Det är angeläget att minska den totala storleken på nämnden varför det t ex bör diskuteras med studentkårerna om det är acceptabelt med en inskränkning till två ledamöter i vardera nämnden men sammantaget fyra. Detta skulle ge en nämnd om 18 ledamöter. Ordförande kan växla mellan lärosätena. Sådan ledamot bör vara prorektor/vicerektor. Om det anses angeläget att nämnden ska ha udda antal ledamöter bör ytterligare en extern ledamot ingå, lämpligen som ordförande.

Stödorganisation

Det är nödvändigt att skapa en organisation som stöd till lärarutbildningen p g a dess komplexitet och övergripande karaktär. En sådan stödorganisation bör ha följande uppgifter:

- Beredning av ärenden i Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap samt
- Operativt ansvar för den sammanhållna organisationen av ämneslärarutbildningen i form av
 - Programstudievägledning
 - Internationalisering
 - VFU-organisation
 - Samverkan

Till stödorganisationen bör sannolikt också ett programansvar och en programansvarig knytas. Nämnden för ämneslärarutbildning/utbildningsvetenskap ska ej ha personalansvar inom ämneslärarutbildning. Detta ansvar bör ligga på institutioner/prefekter som genomför lärarutbildning och forskning inom utbildningsvetenskap.

En stödorganisation av detta slag stöder idén att inrätta ett åttonde område vid LU. Om detta område ej etableras måste en organisation upprättas antingen inom förvaltningen eller inom ett områdeskansli eller inom 10-e området. Ingen av dessa lösningar är klok. En stödorganisation avseende LUs del i ämneslärarutbildningen bör förläggas till Campus Helsingborg och samordnas med det ledningskansli som finns vid Campus Helsingborg samt utgöra administrativt stöd för Institutionen för utbildningsvetenskap vid S-fak. Samordning med motsv. organisation vid HKr är nödvändig.

Utbildningsvetenskap

I dagens reglering anges i HL 2 kap 5§: *Universiteten och sådana högskolor som får utfärda examina på forskarnivå, ska besluta om vilka fakultetsnämnder som ska finnas och vilket ansvarsområde som varje nämnd ska ha.* Om en särskild fakultetsnämnd för utbildningsvetenskap införes (vid LU) så blir det vitalt hur ansvarsområdet bestäms. I LUs beslutsordning finns ingen bestämning av vilket ansvarsområde som t ex medicinska fakulteten har vid LU. En sådan avgränsning synes heller ej vara nödvändig. Men – en introduktion av utbildningsvetenskap kräver gränsdragning mot åtminstone de fyra fakulteter som bedriver lärarutbildning (S, N, HT, K). Begreppet *utbildningsvetenskap* etablerades i lärarutbildningskommitténs betänkande *Att lära och att leda* (SOU 1999:63). Begreppet har från start varit behäftat med oklarheter beträffande såväl innehåll som omfattning. Terminologiskt används utbildningsvetenskap för att representera en institution, en fakultet, en fakultetsnämnd, ett akademiskt ämne, ett forskningsområde eller ett kunskapsområde i vid mening. Det finns heller ingen självklar internationell översättning till begreppet utbildningsvetenskap. (De motsvarigheter som brukar nyttjas är ”education science(s)”, ”educational research”, ”education studies”, ”de l’education”, ”Erziehungswissenschaft”.) I den proposition som följde upp betänkandet - *En förnyad lärarutbildning* (prop 1999/2000:135) - bestämdes utbildningsvetenskap som *den breda forskning och forskarutbildning som bedrivs i nära anslutning till lärarutbildning och svarar mot behov i lärarutbildningen och den pedagogiska yrkesverksamheten.* De avgränsningsproblem som kan uppstå mellan en utbildningsvetenskaplig fakultetsnämnd och övriga fakultetsnämnder vid LU är av sådan karaktär att de ej har behov av en mer preciserad bestämning av utbildningsvetenskap än den som propositionstexten ovan anger. Denna bestämning kommer därför att nyttjas. (För en utförligare diskussion om begreppet utbildningsvetenskap hänvisas till *Stödet till utbildningsvetenskaplig forskning*, betänkande av Utredningen om utbildningsvetenskaplig forskning, SOU 2005:31, kap 3 *Begreppet utbildningsvetenskap.*)

Bilagor

Ekholm – Lindfors, Lärarutbildning i Lund och Kristianstad Rapport 1, 090930 (ej här)

Ekholm – Lindfors, Lärarutbildning i Lund och Kristianstad Rapport 2, 091026 (ej här)